

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.404/3
van 4 december 2012

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de rapportering over de uitvoering van de saneringsverplichting door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of de gemeente, het gemeentebedrijf, de intercommunale of het intergemeentelijk samenwerkingsverband of de door de gemeente na marktbevraging aangestelde entiteit’

Op 20 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de rapportering over de uitvoering van de saneringsverplichting door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of de gemeente, het gemeentebedrijf, de intercommunale of het intergemeentelijk samenwerkingsverband of de door de gemeente na marktbevraging aangestelde entiteit’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 4 december 2012. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 december 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Luidens artikel 6bis, § 3, van het decreet van 24 mei 2002 ‘betreffende water bestemd voor menselijke aanwending’ wordt aan de uitvoering van de gemeentelijke saneringsverplichting in hoofde van de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk voldaan door een overeenkomst te sluiten met de gemeente, een gemeentebedrijf, een intercommunale of een intergemeentelijk samenwerkingsverband of een door de gemeente na een publieke marktbevraging aangestelde entiteit.

In artikel 6bis, § 7, van hetzelfde decreet wordt bepaald dat de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of de gemeente, het gemeentebedrijf, de intercommunale of het intergemeentelijk samenwerkingsverband of de door de gemeente na marktbevraging aangestelde entiteit die een overeenkomst als vermeld in paragraaf 3 heeft gesloten en die instaat voor de uitvoering van de gemeentelijke saneringsverplichting, verplicht is om op eenvoudig verzoek van de economische toezichthouder kosteloos de gegevens mee te delen die verband houden met de uitvoering van de saneringsverplichting en die de economische toezichthouder nodig heeft ter uitvoering van zijn taken. Aan de Vlaamse Regering wordt opgedragen om daarvoor de nadere regels te bepalen.

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe ter uitvoering van artikel 6bis, § 7, van het decreet van 24 mei 2002, de nadere regels vast te stellen in verband met de mee te delen gegevens die verband houden met de uitvoering van de saneringsverplichting en die de economische toezichthouder nodig heeft ter uitvoering van zijn taken.

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 6bis, § 7, tweede zin, van het decreet van 24 mei 2002.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. Luidens artikel 2, § 2, van het ontwerp dient de economisch toezichthouder er zorg voor te dragen dat de vertrouwelijkheid verzekerd blijft van alle persoonlijke gegevens en van de gegevens die van economisch of commercieel belang worden beschouwd.

Gevraagd wat de draagwijdte is van deze bepaling, welke de persoonlijke gegevens zijn die hier worden bedoeld en of de economisch toezichthouder deze (persoonlijke)

gegevens kan verwerken, alsook of het ontwerp is meegedeeld aan de Privacycommissie, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“Gemeenten kunnen de uitbouw en beheer van hun rioleringsnetwerk overdragen aan de watermaatschappij of, na marktbevraging, een derde partij. Hier speelt dus de vrije markt. De rioolbeheerders vragen terecht om de informatie verkregen i.k.v. het rapporteringssinstrument met de nodige vertrouwelijkheid te behandelen. Het decreet voorziet geen regeling hieromtrent en de toezichthouder valt onder het decreet inzake openbaarheid van bestuur.

Er is dus getracht om invulling te geven aan de bekommernis van de rioolbeheerders, die vrezen dat bepaalde economisch gevoelige informatie door de concurrentie zou misbruikt kunnen worden, indien de VMM op grond van openbaarheid van bestuur informatie moet vrijgeven. Voorbeelden van gevoelige informatie die door de concurrerende rioolbeheerders zouden kunnen gebruikt worden om gemeenten te overtuigen toe te treden: kosten per meter weg riolering, kosten per pompstation, kosten per meter gracht.

Verder kan er gerefereerd worden naar een gelijkaardige clause (Artikel 11, § 3 van het Drinkwaterdecreet) die betrekking heeft op de vertrouwelijkheid van gegevens overgemaakt aan de Reguleringsinstantie.

Gezien geen persoonsgebonden informatie opgevraagd wordt bij de rioolbeheerders, is geen melding gemaakt ten aanzien van de privacycommissie.”

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ van toepassing is op de economische toezichthouder, namelijk de Vlaamse Milieumaatschappij (hierna: de VMM)¹. De in het decreet omschreven uitzonderingen, onder meer die in verband met het vertrouwelijke karakter van commerciële en industriële informatie,² gelden derhalve voor de VMM.

De vergelijking die door de gemachtigde wordt gemaakt met artikel 11, § 3, van het voornoemde decreet van 24 mei 2002³ gaat niet op. Het gaat in dat geval immers om een decretale bepaling⁴, die bovendien gericht is tot de personeelsleden van de reguleringsinstantie, terwijl de ontworpen bepaling bestemd is voor de VMM.

¹ De VMM is een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij artikel 10.2.1. van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

² Artikelen 14, 3°, en 15, § 1, 7°, van het decreet van 26 maart 2004.

³ Artikel 11, § 3, van het voornoemde decreet van 24 mei 2002 luidt als volgt:

“De personeelsleden van de reguleringsinstantie zijn gebonden door het beroepsgeheim. Zij mogen de vertrouwelijke gegevens die hen ter kennis zijn gekomen op grond van hun functie bij de reguleringsinstantie aan niemand bekendmaken, behalve wanneer zij worden opgeroepen om in rechte te getuigen en onverminderd de uitwisseling van informatie met de bevoegde instanties van de andere gewesten en lidstaten van de Europese Unie, die uitdrukkelijk bepaald of toegestaan zijn door verordeningen of richtlijnen, vastgesteld door de instellingen van de Europese Unie.”

⁴ De Vlaamse Regering kan zelf geen uitzonderingen op het beginsel van openbaarheid toevoegen, gelet op het legaliteitsbeginsel van artikel 32 van de Grondwet. Uitzonderingen op het beginsel van de openbaarheid van de bestuursdocumenten zijn slechts mogelijk onder de voorwaarden vastgesteld door de wet, het decreet of de ordonnantie. Zij moeten worden verantwoord en zijn beperkend te interpreteren.

Uit de toelichting van de gemachtigde blijkt ten slotte dat er momenteel geen persoonsgebonden informatie wordt opgevraagd, zodat de ontworpen bepaling in zoverre ze daarop betrekking heeft, zonder voorwerp is.

Uit het voorgaande volgt dat artikel 2, § 2, van het ontwerp niets toevoegt aan de thans geldende regeling, die is vervat in het decreet van 26 maart 2004. Deze bepaling dient bijgevolg te worden weggelaten.

Bijlagen

5. In de ontworpen bijlage 1a, onderdeel VII, en in de ontworpen bijlage 1b, onderdeel VII, wordt telkens bepaald dat de definities van de aan te leveren gegevens worden opgenomen in de handleiding van het rapporteringsinstrument.

Aangezien deze definities de inhoud en omvang van de aan te leveren gegevens bepalen, zijn ze cruciaal. Ze dienen dan ook te worden opgenomen in het ontworpen besluit.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT